

РЕШЕНИЕ

№ 2747

гр. София, 25.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 31.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1548** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.40 , ал.1 ЗДОИ.

Образувано е по жалба от С. И. А. срещу Уведомление № 97-00-6/27.01.2014г. на главния секретар на Министерство на културата по заявление за достъп до обществена информация вх. № 97-00-6 от 13.01.2014г. Жалбоподателката като излага доводи, че цитираното писмо е издадено от орган без материална компетентност, иска да бъде обявен за нищожен оспорения административен акт, а министърът на културата да бъде задължен да предостави поисканата информацията.

В с.з. жалбоподателката С. И. А. твърди, че производството пред АССГ е недопустимо, тъй като жалбата ѝ е подсъдна на ВАС. Поддържа жалбата.

Процесуалният представител на ответника - Главния секретар на Министерство на културата, юрк.Х. в съд.з. и в писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заявления за достъп до обществена информация с вх.№97-00-6/13.01.2014г. С. И. А. е поискала да ѝ бъде предоставена следната информация: т. 1 регистър за вписване на П. златно съкровище в Държавния музеен фонд като предмет с „национално значение“ от 1974г.; т.2 заповед на Комитета по култура за придобиване на статут „с национално значение“ на П. златно съкровище; т.3 номер на регистрация в Държавен музеен фонд на П. златно съкровище.

С писмо изх. 97-00-6/27.01.2014 г. на главния секретар на Министерство на културата, жалбоподателката е уведомена по т.1 и т.2 от подаденото заявление, че в архива на Министерството на културата не се съхранява информация относно вписване в регистър „с национално значение“ на П. златно съкровище. Уведомена е също, че в учрежденския архив на Министерство на културата не се съхраняват документи от 1974г, тъй като съгласно Закона за държавния архивен фонд (отм. 2007г.) документите за висшите органи на власт и управление, за централните и окръжните учреждения и организации се съхраняват в учрежденските архиви в срок от 10 години, след което същите се унищожават или се предават в централния архив; а съгласно чл.46, ал.1 от сега действащия Закон за националния архивен фонд, срокът за запазване на документите отразяващи основните дейности в държавните и общинските институции е 20 години. По т.3 от подаденото заявление за достъп до обществена информация, с обжалваното уведомление жалбоподателката е осведомена, че към момента на влизане в сила на Закона за паметниците на културата и музеите /ЗПКМ/ , чл. 26, ал. 2 от ЗПКМ (отм.) (ДВ,бр.55/2004г.) движимите паметници на културата с най-голяма научна и културна стойност се включват в Националния музеен фонд, а регистрацията на движимите културни ценности се извършва в музеите по реда на постъпването им и завеждането им в инвентарните книги на музеите, регламентиран с Наредба за отчитане и опазване на движимите паметници на културата (отм.), съответно по реда на Наредба № Н-6 от 11.12.2009г. за формиране и управление на музейните фондове, издадена от министъра на културата, обн., ДВ, бр. 2 от 08.01.2010г. Посочва се също, че към момента на влизане в сила на Закона за културното наследство (в сила от 10.04.2009г.) П. златно съкровище вече е било заведено в основен фонд на Регионален археологически музей П., инвентарни номера 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203 и 3204 (т.е. Националния музеен фонд).

Със Заповед №РД 09-355/08.07.2013г. на министъра на културата, е възложено на гл.секретар на Министерство на културата да подписва решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявления по реда на ЗДОИ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспореният отказ за предоставяне на обществена информация е постановен на 27.01.2014г., като жалбата срещу него е постъпила във ВАС на 03.02.2014г., т.е. в 14 дневния срок по [чл.149, ал.1 АПК](#). Доколкото оспореният административен акт е издаден от гл.секретар на Министерство на културата, а не от министъра, съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателката, че подадената от нея жалба е подсъдна на ВАС. Въз основа на горното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима пред АССГ. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Според [чл.28, ал.2 ЗДОИ](#) органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Доколкото със Заповед на министъра на културата, е възложено на гл.секретар на Министерство на културата да подписва решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявления по реда на ЗДОИ, оспореното писмо е издадено в рамките на неговата компетентост; и във формата по чл.28 ЗДОИ; т.е. то не е нищожно.

По дефиницията на [чл.2, ал.1 ЗДОИ](#) "обществена информация" е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Задължените да предоставят информация по закона субекти са посочени в [чл.3, ал.1](#) и [ал.2 ЗДОИ](#). Безспорно Министерство на културата е сред тях.

Разпоредбата на [чл.3, ал.1 ЗДОИ](#) задължава субектите да предоставят обществена информация, която се създава или съхранява в тях. Със заявлението си С. А. е поискала да ѝ се предостави следната информация: т.1 регистър за вписване на П. златно съкровище в Държавен музеен фонд, като предмет с „национално значение” от 1974г.; т.2 заповедта на Комитета по култура за определяне на статут „с национално значение” на П. златно съкровище; т.3 номера на регистрацията му в Държавен музеен фонд. За да прецени дали исканата от С. А. информация се създава или съхранява в Министерство на културата съдът взе предвид следното:

За пръв път проектът за обособяване на движимите културни ценности с най-висока значимост е регламентиран нормативно през 1958г. в Постановление №165 на Министерския съвет за опазване паметниците на културата и за развитие на музейното дело чрез разпореждане да се създаде Държавен музеен фонд, в който да се регистрират артефактите с най-високо научно и естетическо значение. Практическите правила за конструиране на Държавния музеен фонд са дефинирани в Инструкция за приложение на Постановление №165, утвърдена на 18 ноември 1958г.

Наредбата за отчитане и опазване на движимите паметници на културата от 1974г., приета на основание Законът за паметниците на културата и музеите от 1969г., също предвижда поддържане на общодържавна база данни за най-ценните движими паметници. В чл.27 от Наредбата е предвидено, че комплектуването на държавния музеен фонд се извършва от Комитета за култура, като директорите на музеите представят в Комитета за култура списъци, одобрени от фондовите комисии, за своите най-ценни музейни предмети. След утвърждаването им от Комитета за култура музеите отбелязват в инвентарните книги номерата на регистрацията в държавния музеен фонд. Върху музейния предмет се поставя шифър на държавния музеен фонд (НРБ - ДМФ).

В сега действащите Закон за културното наследство, Наредба №Н-3/03.12.2009г. за реда за извършване на идентификация и водене Регистъра на движими културни ценности и Наредба №Н-6/11.12.2009г. за формиране и управление на музейните фондове е променена правната рамка на въпросния абстрактен трезор, който е именуван Национален музеен фонд, въведена е и категорията национално богатство за предметите с най-висока научна и културна стойност.

Въпреки данните по делото, че предметите от П. златно съкровище са заведени в основния фонд на Регионален археологически музей-П., съгласно § 15, ал.1 от ПЗР на Закона за културното наследство, националните, регионалните и общинските музеи в едногодишен срок от влизането в сила на закона извършват инвентаризация на движимите паметници на културата, инвентирани в музейните фондове; като съгласно чл.3, ал.4 Наредба №Н-6/11.12.2009г. за формиране и управление на музейните фондове, когато при инвентаризацията по [§ 15 ЗКН](#) се установи, че за движим

паметник на културата са налице достатъчно данни за съответствие на критериите за национално богатство, директорът на музея прави предложение до министъра на културата за предоставяне на такъв статут при условията и по реда на [чл.99](#) и 100 ЗКН и правилника по чл.99, ал.4 от същия закон. След предоставянето на статут на национално богатство движимата културна ценност се регистрира в Националния музеен фонд.

В оспореното писмо гл. секретар на Министерство на културата е посочил че исканата информация по т.1 и т.2 от заявлението не се съхранява в учреденския архив на министерството, тъй като срокът за това по Закона за държавния архивен фонд /отм./, съответно по чл.46, ал.1 от сега действащия Закон за националния архивен фонд е изтекъл; а относно т.3, като е посочил приложимата според него нормативна уредба, е посочил, че предметите са заведени в основен фонд на Регионален археологически музей-П.. Доколкото информацията по т.1 и т.3 от заявлението касае данни по евентуално създадени регистри, в които би следвало да се съдържат и данни за заповедта по т.2, а не по конкретна преписка, те не би следвало да са предадени в Държавен архив съгласно чл.46, ал.1 от Закона за националния архивен фонд, още повече, че ако е бил създаден първия регистър, той е следвало да се поддържа при действието на Законът за паметниците на културата и музеите, отм.2009г., т.е. не са изтекли 20 години за съхранението му в министерството.

В отговора си главния секретар не сочи конкретно, дали е бил създаден и поддържан регистър на държавния музеен фонд, при действието на Закона за паметниците на културата и музеите, съответно при сега действащия Закон за културното наследство дали е започнало създаването на Регистъра на движими културни ценности, и ако такъв регистър е бил създаден дал в него са включени данни за П. златно съкровище, включително такива относно заповед за предоставянето на статут „с национално значение“ или за обявяването му за „национално богатство“ и данни с коя заповед от коя година е сторено това.

С оглед горните съображения съдът намира, че липсата на достатъчно мотиви в акта възпрепятства възможността да се прецени законосъобразността на оспорения акт. От изложените аргументи в решението на административния орган не става ясно поради какви причини същият не разполага с исканата информация относно вписвания в регистри, които би следвало да са поддържани от министерство на културата – дали такива не са били създавани и поддържани или в тях липсва информация за П. съкровище, което води до извода, че е налице несъответствие между поисканата със заявлението информация и предоставената с решението. В случая административният орган не е предоставил поисканата обществена информация в горния смисъл, която да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на този задължен субект.

По тези съображения, административният съд намира, че оспореното писмо следва да бъде отменено и делото да се върнато като преписка на административния орган за произнасяне по заявлението на С. И. А. при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящото решение.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Уведомление № 97-00-6/27.01.2014г. на главния секретар на Министерство на културата по заявление за достъп до обществена информация вх. № 97-00-6 от 13.01.2014г. от С. И. А., ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес].

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на главния секретар на Министерство на културата за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № 97-00-6 от 13.01.2014г. от С. И. А., съобразно дадените в мотивите към решението на съда указания, в 14-дневен срок от постъпването на преписката в Министерство на културата в изпълнение на влязло в сила решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: